

”مینی بچی - گیان کا تیسرا نیترا سدا کلا رہی تو خوشی میں رومانچ

کڑی ہو جائیگی، خوشی کا پارا سدا چڑھا رہینگا“

پرشن :- اس سمیہ منشون کی نظر بہت کمزور ہے اس لیے اُنکو سمجھانی کی یکتی کیا ہے؟
اُتر :- بابا کہتی اُنکی لیے تیر اُسی اُسی بڑی چتر بنائو جو وہ دُور سین ہین دیک کر
سمجھ جائی۔ یہ گولی کا (سرشتی چکر کا) چتر تو بہت بڑا ہونا چاہیے۔ یہ ہے اُنڈون
کی آگ آئینا۔

پرشن :- ساری دنیا کو سوچ بنانی میں تمہاری مددگار کون بنتی ہے؟
اُتر :- یہ نچرل کٹلمتیز تمہاری مددگار بنتی ہے۔ اس بیکد کی دنیا کی صفائی کی
لیے ضرور کوئی مددگار چاہیے۔

اومر شانتی . گائن پی ہے باپ سین ایک سیکنڈ میں ورثا اُراثات جیون مکتی . اُور تو سب ہے
جیون بندہ میں . یہ ایک ہین ترمورتی اُور گولی والا چتر جو ہے، بس یہی مکہ ہے۔ یہ بہت بڑا
بڑا ہونا چاہیے۔ اُنڈون کی لیے تو بڑا آئینا چاہیے، جو اُچی طرح دیک سکی . کیونکہ اُپی
سیکی نظر کمزور ہے، بُدی کم ہے۔ بُدی کھا جاتا ہے تیسری نیترا کو۔ تمہاری بُدی میں اب
خوشی ہوئی ہے۔ خوشی میں جنکی رومانچ کری نہیں ہوتی ہے، گویا شو بابا کو یاد نہیں کرتی
ہے تو کھینگی گیان کا تیسرا نیترا تورا کلا ہے، جھونجھار ہے۔ باپ سمجھاتی ہے کوئی کو
پی شارٹ میں سمجھانا ہے۔ بڑی بڑی میلی آد لگتی ہے، بچی جانتی ہے سروس کرنی لیے
واسطو میں ایک چتر ہین بس ہے۔ پل گولی کا چتر ہو تو پی ہرجا نہیں ہے۔ باپ، دراما اُور جھاڑ
کا اُتوا کلپ ور کیہ کا اُور 84 کی چکر کا راز سمجھاتی ہے۔ برہما دواران باپ کا یہ ورثا
ملتا ہے۔ یہ پی اُچی ریت کلیئر ہے۔ اس چتر میں سب آ جاتا ہے اُور اتنی سب چتروں کی
درکار ہین نہیں ہے۔ یہی دو چتر بہت بڑی بڑی اکیروں کی ہو۔ لکت پی ہو۔ جیون مکتی
گاد فادر کا برت رائیت ہے، ہوونہار وناش کی پھلی . وناش پی ضرور ہونا ہین ہے۔ دراما کی
پلٹن اُنوسار آپہین سب سمجھ جائیگی . تمہاری سمجھانی کی پی درکار نہیں رہیگی .
بیکد کی باپ سین بیکد کا یہ ورثا ملتا ہے۔ یہ تو بالکل پکا یاد رہنا چاہیے . پرنتو مایا
تیر سین پلائے دیتی ہے۔ سمیہ بیتنا جاتا ہے۔ گائن پی ہے نان بہت گئی انکا اُرت اس سمیہ
کا ہین ہے۔ باقی تورا سمیہ ہین رہا ہے۔ استاپنا تو ہو ہین رہی ہے، وناش میں تورا سمیہ ہے۔
توری میں پی توری رہتی جائیگی . ویچار کیٹا جاتا ہے قر کیا ہونگا؟ اُپی تو جاہتی نہیں .
پیچی جاہتی جائیگی . آنکین بڑی ہوتی جائیگی . یہ آنکین نہیں، بُدی کی آنک . چوٹی
چوٹی چتروں سین انا مزا نہیں آتا ہے۔ بڑی بڑی بن جائیگی . سائنس پی کتنی مدد دیتی ہے۔
وناش میں تتو پی مدد کرتی ہے۔ بگر کوڑی خرچی تمکو کتنی مدد دیتی ہے۔ تمہاری لیے
بالکل صفایا کر دیتی ہے۔ یہ بالکل چپی چپی دنیا ہے۔ اجمیر میں سورب کا یادگار ہے۔ یہاں دلوالا
مندر میں استاپنا کا یادگار ہے، پرنتو کچ سمجھ توریے سکتی ہے۔ اُپی تیر سمجھدار بنی ہو۔
پل منش کہتی ہے ہر نہیں جانتی ک وناش ہو جائیگا، سمجھ میں نہیں آتا . ایک کھاٹی ہے

نان شیر آيا، شیر آيا. نهين مانتي ٿي. ايڪ دن سڀ گڏو ڪاءِ ٿيا. تڙ پي ڪهتي رهي هو يهه پُراڻي دنيا گڏي ڪ گڏي. بهت گڏي ٿوري رهي....

يهه ساري ناليچ تڙ بچون ڪي ٻڌي ۾ رهي چاهيئي. آتما هين ڌار ٿا ڪرتي هئ. باپ ڪا پي آتما ۾ گيان هئ، وهه جب شرير ڌار ٿا ڪرتي هئ تب گيان ديتي هئ. ضرور اُن ۾ ناليچ هئ تب تو ناليچفل ٿا ڌار ٿا ڪرتي هئ. وهه ساري سرشتي ڪي آد مڌي اُن ٿا ڪرتي هئ. اُپني ڪو تو ڪرتي هئ نان. اُڙ سرشتي چڪر ڪئي ڦرتا هئ وهه پي ناليچ هئ. اِس ليئي اُن ٿي ٿي ٿي ناليچفل اڪبر بهت اچا هئ. منش سرشتي روپي جهاڙ ڪا ٻيچ روپ هئ تو اُن ڪو ساري ناليچ هئ. تڙ يهه ڪرتي هو نمبروار پرشارت اُنوسار. شو بابا تو هئ هين ناليچفل. يهه اچي ريت ٻڌي ۾ رهنا چاهيئي. اُسي نهين، سڀي ٻڌي ۾ ايڪ رس ڌار ٿا هوتي هئ. پل لکتي پي هئ پرنٽو ڌار ٿا ڪچ نهين. نام مائر لکتي هئ، بنا ڪسڪو پي نهين سڪيني. صرف ڪاغذ ڪو بتاتي هئ. ڪاغذ ڪيا ڪريني. ڪاغذ سين تو ڪوئي سمجهيني نهين. اِس چتر سين بهت اچا سمجهيني. ٻڙي تي ٻڙي ناليچ هئ تو اڪبر پي ٻڙي ٻڙي هوني چاهيئي. ٻڙي تي ٻڙي چتر ديك منش سمجهيني اُن ۾ ضرور ڪچ سار هئ. اِسٽاپنا اُڙ وناش پي لڪا هوڻا هئ. راجڌاني ڪي اِسٽاپنا، يهه هئ ٿا ڌار ٿي برت رائيٽ. هرايڪ بچي ڪا حق هئ جيون مڪتي. تو بچون ڪي ٻڌي چلني چاهيئي ڪ سڀ جيون ٻنڌ ۾ هئ، اِنهين جيون ٻنڌ سين جيون مڪت ۾ ڪئي لي جائين؟ پهلي شانتني ڌار ۾ جائيني ڦر سڪڌار ۾. سڪڌار ڪو جيون مڪتي ڪهيني. يهه چتر خاص ٻڙي ٻڙي بنني چاهيئي. مکيه چتر هئ نان. بهت ٻڙي ٻڙي اڪبر هو تو منش ڪهيني B.K. نين اِتي ٻڙي چتر بنائي هئ، ضرور ڪچ ناليچ هئ. تو جهان تهان تمهاري ٻڙي ٻڙي چتر لڳي هوئي هو تو پوچيني يهه ڪيا هئ؟ بولو اِتي ٻڙي چتر تمهاري سمجهيني ڪي ليئي بنائي هئ. اِس ڪليئر لڪا هوڻا هئ. بيحد ڪا ورڻا اِنهون ڪو ٿا. ڪلهه ڪي بات هئ، آج وهه نهين هئ. ڪيونڪ 84 پُنرجنر ليني ليني نيچي آ گڏي هئ. ستوپرڌان سين تموپرڌان تو بننا هين هئ. گيان اُڙ پڙتي، پوجيه اُڙ پوجاري ڪا ڪيل هئ نان. آڌا آڌا ۾ بلڪل پورا ڪيل بنا هوڻا هئ. تو اُسي ٻڙي ٻڙي چتر بناني ڪي همٿ چاهيئي. سروس ڪا پي شونق چاهيئي. دهلي ڪي تو ڪوني ڪوني ۾ سروس ڪوني هئ. ميلي ملاڪڙي ۾ لي جانا چاهيئي. پچاڙي ۾ تمڪو يهه چتر هين ڪام ۾ آئيني. ترمورتي، گولا يهه هئ مکيه. يهه بهت اچي چيز هئ، اُنڌي ڪي آڱي جيئي آئينا هئ. اُنڌون ڪو پڙهايا جاتا هئ. پڙهتي تو آتما هئ نان. پرنٽو آتما ڪي آرگنس چوڻي هئ، تو اُن ڪو پڙهاني ڪي ليئي چتر آد ڌڪائي جاتي هئ. ڦر ٿوري ٻڙي هوتي هئ تو دنيا ڪا نقشا ڌڪاتي هئ. ڦر وهه سارا نقشا ٻڌي ۾ رهتا هئ. اُپي تمهاري ٻڌي ۾ سارا يهه ڊراما ڪا چڪر هئ، اِني سڀ ڌرم هئ، ڪئي ڪئي نمبروار آتي هئ، ڦر چلي جائيني. وهان تو ايڪ هين آدي سناتن ديوي ديوتا ڌرم هئ، جسڪو سورڳ هيون ڪهتي هئ. باپ ڪي ساڻ يوگ لڳاني سين آتما پنت سين پاون بن جائيني. ڀارت ڪا پراچين يوگ مشهور هئ. يوگ آرڻات ياد. باپ پي ڪهتي هئ مجهه باپ ڪو ياد ڪرو. يهه ڪهنا پرتا هئ. لوڪ باپ ڪو ڪوئي ڪهنا نهين پرتا هئ ڪ مجهه ياد ڪرو. بچي آئوميتيڪلي بابا ماما ڪهتي رهي هئ. وهه هئ لوڪ مات پتا، يهه هئ پر لوڪ، جسڪا ٿاڻ هئ تمهري ڪرپا تي سڪ گهيري. جنڪو ڌڪ هئ، وهي گاتي هئ. سڪ ۾ تو ڪهني ڪي درڪار هين نهين رهي.

دک ۾ هٽ تب پُڪارتي هٽ. اُڀي ٿر سمجھ گئي هو يھ مات پتا هٽ. باپ ڪهتي هٽ نان دن ڀرت دن تمڪو گھيھ تي گھيھ باتين سُناتا هون. آڱي ڪڀي معلوم ٿا ڪيا مات پتا ڪسڪو ڪها جاتا هٽ؟ اُڀي ٿر ڄاڻتي هو پتا تو اُنڪو هيٺ ڪها جاتا هٽ. پتا سين ورٿا ملنا هٽ برهما دواران. ماتا پي چاهيئي نان. ڪيونڪ بچون ڪو اُڏاپت ڪرنا هٽ. يھ بات ڪسڪي پي ڌيان ۾ نھين آڻينگي. تو بابا گھري گھري ڪهتي هٽ مينڀي مينڀي بچون، باپ ڪو ياد ڪرتي رهو. لڪش مل ۽ ٻيا ڦر پل ڪهان پي ڄاڻو. ولائت ۾ ڄاڻو، سات روز ڪورس ڪيٿا تو بهت هٽ. باپ سين تو ورٿا لينا هيٺ هٽ. ياد سين هيٺ آتما پاڻ بنينگي. سورڳ ڪا مالڪ بنينگي. يھ لڪش تو ٻڌي ۾ هٽ ڦر پل ڪهان پي ڄاڻي. سارا گيان گيتا ڪا اِس بئج ۾ هٽ. ڪوئي ڪو پوڄني ڪي پي درڪار نھين رھينگي ڪ ڪيا ڪرنا هٽ. باپ سين ورٿا لينا هٽ تو ضرور باپ ڪو ياد ڪرنا هٽ. ٿر نين يھ ورٿا باپ سين اُنڪ وار ليٿا هٽ. ڊراما ڪا چڪر رڀيت هوتا رھتا هٽ نان. اُنڪ وار ٿر ٿيچر سين پڙه ڪر ڪي ڪوئي نه ڪوئي ڀڌ پراپت ڪرتي هو. پڙهائي ۾ ٻڌي يوڳ ٿيچر ڪي سات رھتا هٽ نان. امتحان چاهي چوٿا هو، چاهي ٻڙا هو، پڙهتي تو آتما هٽ نان. اُنڪي پي آتما پڙهتي هٽ. ٿيچر ڪو اوڙ ڦر ايمر آبجيڪٽ ڪو ياد ڪرنا هٽ. سرشتي ڪا چڪر پي ٻڌي ۾ رڪنا هٽ. باپ اوڙ ورٿي ڪو ياد ڪرنا هٽ. دٿوي گڻ پي ڌارڻ ڪرني هٽ. جتنا ڌارڻا ڪرينگي اُتنا اونچ ڀڌ پائينگي. اُچي ريت ياد ڪرتي رھتي هٽ ڦر يھان اُني ڪي پي ڪيا درڪار هٽ. ڀرنتو ڦر پي اُتي هٽ. اُٿسا اونچ باپ، جس سين اُتنا بيحد ڪا ورٿا ملنا هٽ، اُن سين مل ڪر تو آوين. منتر ليڪر سڀ اُتي هٽ. تمڪو تو بهت ڀاري منتر ملنا هٽ. ناليچ تو ساري اُچي ريت ٻڌي ۾ هٽ.

اُڀي ٿر بچي سمجھتي هو ڪ وناشي ڪمائي ڪي پيچي جاستي ٿاثير ويسٽ نھين ڪرنا هٽ. وه تو سڀ مٿي ۾ مل ڄاڻينگا. باپ ڪو ڪڇ چاهيئي ڪيا؟ ڪڇ پي نھين. ڪڇ پي خرچا آڌ ڪرتي هٽ سو تو اُپني ليئي هيٺ ڪرتي هٽ. اِسڀ پائي ڪا پي خرچا نھين هٽ. ڪوئي گولي وا ٿئنڪس آڌ تو خريد نھين ڪرني هٽ لڙائي ڪي ليئي. ڪڇ پي نھين هٽ. ٿر لڙتي هوئي پي ساري دنيا سين گُپت هو. تمھاري لڙائي ديڪو ڪٿسي هٽ. اِسڪو ڪها جاتا هٽ يوڳ ٻل، ساري گُپت بات هٽ. اِسڀ ڪوئي ڪو مارني ڪي درڪار نھين هٽ. تمڪو صرف باپ ڪو ياد ڪرنا هٽ. اِن سپڪا موٽ ڊراما ۾ نونڌا هوٿا هٽ. هر پانچ هزار ورش باد ٿر يوڳ ٻل سين اُپني پڙهائي پڙهتي هو. پڙهائي پوري هوئي ڦر پراڻو چاهيئي نئين دنيا ۾. پُراڻي دنيا ڪي ليئي يھ نئچرل ڪئلمٽيز هٽ. گائن پي هٽ نان اُپني ڪُل ڪا وناش ڪٿسي ڪرتي هٽ. ڪتنا ٻڙا ڪُل هٽ. سارا يورپ آ جاتا هٽ. يھ ڀارت تو اَلگ ڪوني ۾ هٽ. باقي سڀ خلاص هو جاني هٽ. يوڳ ٻل سين ٿر ساري وشو ڀر وجھ پاتي هو، پوٽر پي بننا هٽ اِن لڪشمي نارائڻ جئسا. وهان ڪرمنل آءِ هيٺ نھين. آڱي چل ڪر تمڪو بهت ساڪياتڪار هونگي. اُپني ديش ڪي نزديڪ اُني سين ڦر جھاڙ دکائي ڀرتي هٽ نان. تو خوشي هوتي هٽ اَب آڪر پهونچي هٽ اُپني گھر ڪي نزديڪ. ٿر پي گھر چل پري هو ڦر اُپني سڪڌام آڻينگي. باقي ٿورا سميه هٽ، سورڳ سين ودائي ليئي ڪتنا سميه هو ڳيا هٽ. اَب ڦر سورڳ نزديڪ آ رها هٽ. تمھاري ٻڌي چلي جاتي هٽ اوڀر. وه هٽ نراڪاري دنيا، جسڪو برهمانڊ پي ڪهتي هٽ. هر وهان ڪي رھني والي هٽ. يھان 84 ڪا ڀارت بجايا. اُڀي هر جاتي هٽ. ٿر بچي هو آلائونڊر، شروع سين ليڪر پوري 84 جنم ليني والي هو. ڊيري سين اُني والي ڪو آلائونڊر

نھين ڪھينگي. باپ نين سمجھايا هئ مئڪسيم اؤر منيمر ڪٿي جنم لڀي هو؟ ايڪ جنم تڪ پي هئ. پڇاڙي ۾ سڀ چلي جائينگي واپس. ناٽڪ پورا هئا، ڪيل خلاص. آب باپ سمجھاتي هئ مجھي ياد ڪرو، اُنت مٿي سو گتي هو جائينگي. باپ ڪي پاس ڀرمڙام ۾ چلي جائينگي. اُنڪو ڪهتي هئ مڪتي ڌام، شانتني ڌام اؤر ڦر سڪڙام. يھ هئ دڪڙام. اوڀر سين هرايڪ ستوپرڌان ڦر ستو، رجو، تمو ۾ آتي هئ. ايڪ جنم هونگا تو اُسڀ پي ان چار اِستيڄس ڪو پائينگي. ڪتنا اڃا بچون ڪو بڻڻ سمجھاتي هئ، ڦر پي ياد نھين ڪرتي. باپ ڪو پوڻ جاتي هئ، نمبروار تو هئ نان. بچي جانتني هئ نمبروار پرشارت اَنوسار رُدر مالها بنتي هئ. ڪٿي ڪروڙ ڪي رُدر مالها هئ. بيحد ڪي وشو ڪي يھ مالها هئ. برهما سو وشنو، وشنو سو برهما، دونو ڪا سرنيم ديکو، يھ پرجاپنا برهما ڪا نام هئ. آڌا ڪلڀ ڦر آتا هئ راوڻ. ديتيزم، ڦر اسلامزم... آدم بيبي ڪو پي ياد ڪرتي هئ، پٿرڊائيز ڪو پي ياد ڪرتي هئ. ڀارت پٿرڊائيز سورڳ ٿا، بچون ڪو خوشي تو بهت هوني چاهيئي. بيحد ڪا باپ، اونچي تي اونچ ڀڳوان، اونچي تي اونچ پڙهاتي هئ. اونچ تي اونچ پڌ ملتا هئ. سڀ سين اونچ تي اونچ ٿيڇر هئ باپ. وه ٿيڇر پي هئ ڦر ساڻ لي جائينگي تو ستڱرو پي هئ. اُٿسا باپ ڪيون نھين ياد رھينگا. خوشي ڪا پارا چڙها رھنا چاهيئي. پرنٽو ڀڏ ڪا مٿڊان هئ، مايا نھرن نھين ديتي هئ. گھري گھري گر پرتي هئ. باپ تو ڪهتي هئ بچي، ياد سين هين تھ مايا جيت بنينگي. اڃا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گُڊمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڱا ڪي ليئي مُڪيه سار

- (1) باپ جو سڪلاتي هئ اُسي عمل ۾ لانا هئ، صرف ڪاغذ پر نوٽ نھين ڪرنا هئ. وناش ڪي پھلي جيون ٻنڌ سين جيون مڪت پڌ پراپت ڪرنا هئ.
- (2) اپنا ٿائيمر وناشي ڪمائي ڪي پيڇي اڌڪ ويسٽ نھين ڪرنا هئ ڪيونڪ يھ تو سڀ مٿي ۾ مل جانا هئ اِس ليئي بيحد ڪي باپ سين بيحد ڪا ورثا لينا هئ اؤر دٿوي گڻ پي ڌارڱ ڪرني هئ.

وردان - آلف ڪو جانني اؤر پوٽرتا ڪي سوڌرم ڪو اپناني والي وشيش آتما پو

باپ دادا ڪو خوشي هوتي هئ ڪ ميرا ايڪ ايڪ بچا وشيش آتما هئ. چاهي بزرگ هئ، انڀڙه هئ، چوٽا بچا هئ، يوا هئ يا پرورتي والا هئ ليڪن وشو ڪي آگي وشيش هئ. دنيا ۾ چاهي ڪوئي ڪٿي پي بڙي نيتا هو، اپينيتا هو، وگيانڪ هو ليڪن آلف ڪو نھين جانا تو ڪيا جانا! آپ نشچيه ٻڌي هو ڦلڪ سين ڪهتي هو ڪ تھ ڏونڊتي رهو، همر نين تو پاء ليئا. پرورتي ۾ رھتي پوٽرتا ڪي سوڌرم ڪو اپناء ليئا تو پوٽر آتما وشيش آتما بن گئي.

سلوگن - جو سدا خوشحال رھتي هئ وهي سيمر ڪو اؤر سرو ڪو پريه لگتي هئ.